

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3344/2022
06.04.2022. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић, Зорана Хаџића и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца-противтуженог АА из ..., чији је пуномоћник Филип Крстић, адвокат из ..., против тужене-противтужиле ББ из ..., чији је пуномоћник Оливера Јованић, адвокат из ..., по тужби и по противтужби ради вршења родитељског права, одлучујући о ревизији тужене-противтужиле изјављеној против решења Апелационог суда у Новом Саду Гж2 441/21 од 30.09.2021. године, у седници одржаној 06.04.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене-противтужиле изјављеној против решења Апелационог суда у Новом Саду Гж2 441/21 од 30.09.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене-противтужиле изјављена против решења Апелационог суда у Новом Саду Гж2 441/21 од 30.09.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Суботици П2 650/20 од 19.04.2021. године, ставом првим изреке, (против)тужбени захтев је делимично усвојен. Ставом другим изреке, мал. ВВ, рођен у, ...2014. године, поверен је ради самосталног вршења родитељског права мајци, док је отац обавезан да на име свог дела доприноса за издржавање мал. детета плаћа мајци месечно 15.000,00 динара, почев до 24.09.2020. године па док за то постоје законски услови, до 15-ог у месецу за текући месец, у случају доцње са законском затезном каматом од доспећа до исплате, а доспеле неисплаћене рате одједном, у року од 15 дана од правноснажности пресуде. Ставом трећим изреке, одређено је да ће се виђање оца и детета одвијати у домаћинству оца, сваки уторак и четвртак од 15 часова до 19 часова, као и сваки други викенд од суботе од 10 часова до недеље у 18 часова, државне и верске празнике наизменично, уз обавезу оца да оде по дете и након виђања га врати мајци. Ставом четвртим изреке, одбијен је (против)тужбени захтев у делу начина одржавања личних односа оца и мал. детета да се њихово виђање одвија у Центру за социјални рад под надзором психолога. Ставом петим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се мал. ВВ повери оцу ради самосталног вршења родитељског права, одређивање начина одржавања модела његовог виђења са мајком и обавезивање ББ да доприноси издржавању мал. ВВ сумом од 10.000,00 динара од пресуђења, па док за то постоје законски услови, до 15-ог у

месецу за текући месец за случај доцње, са законском затезном каматом од доспелости до исплате. Ставом шестим изреке, одређено је да свака странка сноси своје трошкове.

Решењем Апелационог суда у Новом Саду Гж2 441/21 од 30.09.2021. године, констатовано је да се жалба тужиоца сматра и предлогом за доношење допунске пресуде и да се спис П2 650/20 враћа Основном суду у Суботици, ради одлучивања о предлогу тужиоца за доношење допунске пресуде.

Против решења донетог у другом степену тужена је изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. ЗПП.

Према члану 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

У конкретном случају тужена је изјавила посебну ревизију против другостепеног решења којим је спис П2 650/20 враћен Основном суду у Суботици, ради одлучивања о жалби тужиоца као и о предлогу за доношење допунске пресуде, применом процесних одредби, а посебна ревизија се може изјавити само због погрешне примене материјалног права и под условима који су прописани чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку. Осим тога, битне повреде одредаба парничног поступка, на које се ревизијом указује, нису разлог за изјављивање посебне ревизије.

Сходно изнетом, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. став 1. ЗПП, па је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Закон о парничном поступку у члану 420. став 1. прописује да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан. То значи да уколико је изјављена против решења другостепеног суда којим се поступак правноснажно не окончава, ревизија није дозвољена.

Решењем другостепеног суда враћен је спис првостепеном суду ради одлучивања о изјављеној жалби странке против првостепене пресуде, као о предлогу за доношење допунске пресуде. Правна последица доношења таквог другостепеног решења је допуна још увек неправноснажно окончаног поступка пред првостепеним судом сагласно члану 382 ЗПП (ради отклањања евентуалног пропуста тог суда да одлучи о свим захтевима или делу тужбеног захтева који је предмет одлучивања те правне ставри), па се ради о другостепеном решењу којим се поступак правноснажно не окончава.

Имајући у виду наведено, ревизија изјављена против другостепеног решења које је предмет ревизијског одлучивања ове правне ставри је недозвољена, применом члана 420. став 1. ЗПП, због чега је одлучено, као у ставу другом изреке.

Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**